

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 11. april 2018 af Østre Landsrets 15. afdeling
(landsdommerne Tine Egelund Thomsen (kst.), Joachim Kromann og Norman E. Cleaver
med domsmænd).

15. afd. nr. S-3466-17:

Anklagemyndigheden

mod

T1

Født marts 1978

(advokat Thomas Lindberg Brædder, besk.)

T2

Født juni 1984

(advokat Keld Theen Nørreslet, besk.)

Nykøbing Falster Rets dom af 6. december 2017 (1-4398/2017) er anket af T1
og T2 med påstande om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har for så vidt angår T2 påstået skærpelse og for så vidt an-
går T1 endeligt påstået stadfæstelse.

F2 har for landsretten nedlagt påstand om, at T1 i godt-
gørelse for tort skal betale 50.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 6. december 2017.

T1 har som for byretten bestridt erstatningspligten og -opgørelsen.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnerne V1 , V4 , F3 og V5 .

I landsretten er der endvidere afgivet forklaring af vidnet V9 .

De i byretten af vidnerne V2 , V3 og V8 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte T2 har *vedrørende forhold 2* forklaret blandt andet, at hun og T1 fortsat bor hver for sig.

Børnene har aldrig nævnt, at de har været på loftet, eller at der skulle have været problemer, når T1 passede dem. Børnene involverede hende typisk kun i positive hemmeligheder. Børnene har sagt til hende, at de har haft det godt med deres far. Hun synes, at børnene var velfungerende. Deres daglige rutine var sådan, at hun vækkede børnene og gav dem morgenmad ved sofabordet i stuen. Mens F2 så tegnefilm, hjalp X1 gerne til med at lave madpakker. Hvis der var sket noget på F2's værelse mellem F2 og T1 , mens hun smurte madpakker, ville hun have hørt det, da der ingen dør var mellem F2's værelse og stuen. Hun har kun én gang råbt ”stop”, og det var da T1 havde en voldsom leg med X2 . Ingen af børnene har talt om eller haft særlig fokus på kønsorganer. Heller ikke hun og T1 har talt om kønsorganer foran børnene. Når F2 engang imellem vågnede om natten, fik hun lov til at sove i T1 og hendes seng.

Hun havde ikke samvær med F2 og X1 fra januar 2016 til december 2016. I begyndelsen var samværet overvåget, men i dag er der tale om støttet samvær. F2 og X1 er blevet gladere, når hun er sammen med dem. Hun har fortsat samvær med dem én gang månedligt i en time. F2 har aldrig, bortset fra da hun havde en svampeinfektion, haft problemer med at blive skiftet. F2 er først for nylig blevet renlig. Der var aldrig problemer med at få F2 til at spise. Hun har hørt, at der i plejefamilien har været problemer med at få F2 til tage noget i munden, men hun ved ikke, hvorfra dette problem stammer. Det er dog nu blevet bedre.

T2 har som vidne *vedrørende forhold 4* forklaret, at både hun og T1 var oprevet på grund af et møde med kommunen om børnene. De blev uvenner, da alene hun ønskede at samarbejde med kommunen og plejefamilien om børnene. De diskuterede også T1's

ønske om, at de fandt sammen igen. Hun sagde til T1, at hun ikke ønskede at tale med ham, men han fastholdt, at de skulle tale sammen. Han fastholdt hende første gang i gangen. Da hun forsøgte at komme fri, rev hun ham. Han skubbede hende ind i stuen og ned i sofaen, hvor han også fastholdt hende. T1 holdt sit knæ mod såvel hendes bryst som hendes lår. Hun bed da T1 for at forsvare sig selv. Hun bed T1, mens hun lå fastholdt i sofaen. Det var for at komme fri. På et tidspunkt sagde hun, at hun skulle på toiletet. Hun kontaktede pr. sms X3, der havde lovet at komme, hvis der opstod problemer. X3 kom først efter, at håndgemængnet var afsluttet. Det var hendes søster, der rådede hende til at indgive politianmeldelse. Politiet vejledte hende om, at hun burde tage på skadestuen.

T1 havde aldrig tidligere gjort hende noget. Hun har tidligere bidt T1, men hun har aldrig slået ham. Én gang har T1 holdt hende på afstand.

T2 har som vidne *vedrørende forhold 5* forklaret, at hun og T1 da kun var venner. Hun ønskede at se tiden an i forhold til, om de kunne finde sammen igen. Da T1 ankom, var han meget aggressiv. De diskuterede, og T1 sagde, at hun skulle trække voldsanmeldelsen tilbage. Der lå heri en trussel om, at det ellers ville gå galt for hende og børnene. Hun havde for at skåne F1 sagt til ham, at han skulle blive i bilen. Da F1 var bange og ikke turde forlade bilen, besluttede hun at indgive politianmeldelse. Ingen har truet hende til at indgive politianmeldelse.

Tiltalte T1 har forklaret blandt andet, at det rettelig var T2, der var blevet kastet op imod en betonmur af T2's ekskæreste.

T1 har *vedrørende forhold 2* forklaret, at X1 var fars dreng, der altid fulgte efter ham, mens F2 var mors pige. Der var aldrig problemer med at skifte F2 havde ingen problemer med at spise. Han kender sine børn og kan tydeligt se, at både F2 og X1 lyver under videoafhøringerne. F2 agerede på samme måde ved at fare rundt, når hun talte usandt over for T2 og ham. F2 har kun brugt udtrykket ”jeg bliver helt forpustet”, når hun havde været ude at lege.

Dækket på loftet vejede 25-30 kg og spærrede adgangen hertil. Han har aldrig bemærket, at dækket har været væltet. De har aldrig haft tøj liggende på loftet. Da huset blev ransaget, var de begge fraflyttet.

T1 har *vedrørende forhold 4* forklaret, at T2 solgte hans bil ca. 1½ måned før hans løsladelse. Det var ikke aftalt mellem dem, og bilen blev omregistreret på baggrund af en falsk kvittering udfærdiget af T2. Han har aldrig været voldelig over for T2. Han har holdt fast i hende, men han har aldrig slået hende. T2 har slået ham flere gange, herunder har hun engang tildelt ham et knytnæveslag. Da han blev sigtet for voldsforholdet, fik han at vide af betjenten, at han ikke kunne anmelde T2 for at have bidt ham i armen.

T1 har *vedrørende forhold 5* forklaret, at han ikke husker at have sagt til T2, at hun skulle trække anmeldelsen tilbage. De var ikke de bedste venner, men han har som sagt aldrig slået hende.

T1 har *vedrørende forhold 6* forklaret, at han og F3 end ikke havde en diskussion den pågældende dag. F3 var en 19-årig knægt, der syntes han skulle spille smart i arresten.

Han har ikke set børnene siden januar 2016. Han ønsker samvær med dem, men vil kun deltage i en § 50-undersøgelse, hvis sagsbehandler V3 skiftes ud med en anden, da han ikke har tillid til hende.

Vidnet V1 har forklaret blandt andet, at X1 og F2 inden samvær med T2 var meget stille, og de var begge bange for, at også T1 skulle være til stede. Under samværet med T2 virkede de glade, men efter samværet skændtes de, og de skadede sig selv ved at nive sig, ligesom X1 rev totter ud af sit hår. På et tidspunkt holdt de op med at skade sig selv efter samvær. Børnene har sagt, at de synes, at T1 er dum, at de ikke kan lide ham, og at de ikke ønsker at se ham.

V2 og vidnet har været meget opmærksomme på ikke at spørge ind, men alene nedskrive og berette om det, børnene sagde til dem. F2 var meget højroset og støjende i begyndelsen. Hun virkede presset/stresset. Efter nogen tid ophørte denne adfærd. Da F2 fik en meget lille ske at spise med, ophørte hendes opkastfølelser. Børnene spiste i begyndelsen alene, da de ikke kunne håndtere almindelig familiesamtale – de troede, at hun og V2 skændtes. Begge børn var meget opmærksomme på alt, hvad der skete i huset. X1 ønskede altid at overvære F2 blive skiftet, men han blev sendt ud, da han havde en meget grænseoverskridende adfærd over for F2. X1 var samtidig meget omsorgsfuld og be-

skyttende over for F2 . Vidnet ved ikke, hvorfor X1 var meget interesseret, når F2 fik taget bleen af. X1's grænseoverskridende adfærd fandt sted, når hun og V2 var ude af syne. Hun har observeret det måske 10 gange over det 1 år og 10 måneder, børnene boede hos dem. Det skete mest i begyndelsen af børnenes ophold hos dem.

Børnene blev flyttet til en ny plejefamilie i oktober 2017. Hun er ikke klar over, hvorfor børnene blev flyttet. Der var ingen konflikter eller problemer hos dem. Hun og V2 var meget glade for børnene.

Vidnet V4 har forklaret blandt andet, at formålet med vidnets psykologundersøgelse var at afdække, hvorledes F2 bedst kunne støttes fremadrettet.

Hun har ikke observeret X1 sammen med T1 . X1 udtrykte vrede og utryghed i forhold til sin far. Hun observerede X1 irettesætte F2 , når T2 var til stede, mens han alene havde fokus på at hævde egne behov, når T2 ikke var til stede. F2 var også meget vred på sin far. F2 fortalte, at far havde slået.

Det forhold, at F2 havde opkastfølelser og fornægtede sit underliv, samt det forhold, at F2 samtidig førte sig frem på en atypisk måde og herved fremstod med en distanceret personlighed, underbyggede, at hun havde været udsat for seksuelle overgreb. F2 fortalte ikke selv vidnet herom. Oplysning om seksuelle overgreb havde vidnet fra sagsakterne. Hun fik af plejefamilien oplyst, at X1 havde en grænseoverskridende adfærd over for F2 .

Det er helt sædvanligt, at børn fortæller plejeforældre, som de er trygge ved, ting, som de ikke fortæller vidnet, der er en fremmed. Den psykologiske udredning kan udløse, at børnene får lyst til at fortælle om ting.

Vidnet F3 har forklaret blandt andet, at han forud for episoden havde talt lidt med T1 . Deres relation var udmærket. Der var ikke sket noget forud for, at han blev slået af T1 . Han sagde ikke noget til T1 bagefter. V8 , der var til stede, sagde ikke så meget. V8 var også overrasket over det passerede. Vidnet ved ikke, hvorfor V8 i byretten har forklaret, at der ikke skete noget i motionsrummet. Der var tale om en almindelig lussing. Det gjorde ikke ondt, og han fik ikke noget rødt mærke.

Vidnet V5 har forklaret blandt andet, at X1 og F2 begyndte i institutionen i februar 2017. Børnene gik i børnehaven indtil oktober 2017. F2 har ikke fortalt om andre krænkelser end den, X1 havde udsat hende for hos plejefamilien. Det var sket under et ophold i Sverige. En enkelt gang har F2 dog sagt, at det var på grund af rødme i skridtet, at hun opholdt sig hos en plejefamilie. F2 gemte sig, når hun skulle skiftes, og derfor besluttede de, at kun to medarbejdere skulle skifte hende. Hun var i forhold til den ene medarbejder tillidsfuld, om end F2 ikke ville tillade, at medarbejderen tog hende i bad.

Vidnet V9 har forklaret blandt andet, at F2 og X1 har boet hos vidnet siden den 8. november 2017. Hun er ikke klar over, hvorfor børnene blev flyttet fra den tidligere plejefamilie. Hendes umiddelbare indtryk af børnene er, at de er søde, men lidt forsigtige og søgende. Efter ca. en times ophold kaldte børnene dem for mor og far. Hun har ikke tidligere haft plejebørn, men hun har selv tre børn. Hun er uddannet pædagog og har virket som sådan i ca. 1 år på et opholdssted.

Hun har ikke i detaljer hørt om det, børnene skulle være blevet udsat for derhjemme. Børnenes tillid til dem er kommet af sig selv. F2 har fortalt om forskellige episoder. Hun spurgte en gang F2, hvorfor hun ikke ville i bad i varmt vand, herunder om der var sket noget derhjemme. I den forbindelse fortalte F2, at der var kommet noget hvidt ud af fars tissemand, der løb ned af hendes ben. Hun kan have spurgt ind til farven på væsken. Vidnet har, når F2 har fortalt om episoder derhjemme, spurgt F2, hvor mor var, og om F2 havde sagt noget til mor. Det er hendes indtryk, at mor nogle gange var til stede, og at F2 andre gange havde fortalt sin mor om konkrete episoder. Vidnet formoder, at F2 har fortalt om en episode i et badekar, hvor far stak sin tissemand op i F2.

X1 har fortalt, at han i flere dage var lukket inde på loftet. Hun spurgte hvorfor, hvortil han svarede, at det var, fordi der skulle holdes fest. Mor kom med mad til ham, og X2 kom med en gave. For nylig har X1 fortalt, at han ikke kunne lide, når far smed ham ud af F2's værelse. Hun spurgte X1, hvorfor han blev smidt ud, hvortil X1 svarede, at far så gjorde ting med F2. X1 fortalte også, at han holdt øje hermed.

F2 spiser meget langsomt. Af overleveringen fremgik, at F2 hos sin tidligere plejefamilie spiste med en meget lille ske. Det sker ikke hos dem – F2 spiser med almindeligt bestik.

De har ikke skåret F2's mad ud i småbidder. F2 har ikke haft opkastfølelser hos dem. F2 har fortalt om en situation, hvor hun rakte tungen ud og berørte fars tissemand.

Vidnet har ikke over for F2 givet udtryk for, hvad vidnet mener, der kan være sket. Foreholdt vidnets gengivelse af sin samtale med F2 den 8. december 2017, hvoraf fremgår blandt andet, at "F2 skal i brusebad og hun siger vandet skal være koldt. Jeg siger til F2 at det ikke er så rart med det kolde vand, fordi hun vil komme til at fryse og få blå læber. Vi snakker om at det skal være dejligt at tage bad og at vandet er bedst når det er lunt, så hun hverken fryser eller får det for varmt. F2 synes stadig vandet skal være koldt. Jeg siger til F2 at jeg tror hun ikke kan li det varme vand fordi det måske får hende til at tænke på noget dårligt der er sket hjemme hos gamle far og mor. Jeg spørger om det ikke er rigtigt", forklarede vidnet, at hun har forsøgt at beskrive samtalerne, som de fandt sted. Der har været andre samtaler med F2, hvor F2 har fortalt om ting sket på badeværelset. Disse samtaler har vidnet ikke gengivet.

Sagens oplysninger

Der er i landsretten afspillet videoafhøringer af F2 af 31. marts 2016 og 18. maj 2017. Der er endvidere afspillet videoafhøring af X1 af 18. maj 2017. Endelig er der afspillet videoafhøring af F1 af 29. juni 2017.

Personlige oplysninger

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold forklaret, at X1 og F2 fortsat er i familiepleje. X2 er i netværksanbringelse hos hendes forældre. Hun bor sammen med en ny kæreste. De fik i marts 2018 en datter. Datteren er anbragt uden for hjemmet med den begrundelse, at tiltalte ikke vurderes at kunne tage vare på barnet. Afgørelsen er påklaget til Ankestyrelsen. Hun er fortsat på barsel og modtager kontanthjælp. Hendes kæreste, der er sygemeldt, modtager også kontanthjælp.

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold forklaret, at han har fået en lammelse i højre side af ansigtet. Det giver ham taleproblemer og konstant ørepine.

Tiltalte T1, der har været frihedsberøvet fra den 19. juni 2017, har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 2

T1

Også efter bevisførelsen for landsretten finder fire voterende af de grunde, byretten har anført, og efter psykolog V4's forklaring om, at F2's adfærd underbygger, at hun har været udsat for seksuelle overgreb, at tiltalte T1 er skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Én voterende tiltræder af de grunde, byretten har anført, at tiltalte T1 i flere tilfælde og over en længere periode har indført sin penis i F2's mund, hvorimod denne voterende ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed finder det bevist, at tiltalte T1 har haft sin penis ved F2's skede og foretaget samlejelignende handlinger.

Én voterende finder, at der på væsentlige punkter er uoverensstemmelse mellem de forklaringer, F2 og X1 har afgivet under videoafhøringerne. Det er vidnet psykolog V4's vurdering, at F2 har været udsat for seksuelle overgreb, men dette forhold kan hverken alene eller sammenholdt med de udtalelser, F2 og X1 er fremkommet med over for V1 og V9, under nævnte omstændigheder føre til, at der er ført det i en straffesag til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte T1 helt eller delvist har forset sig som fastslået af byretten. Denne voterende stemmer derfor for, at tiltalte T1 skal frifindes.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen findes tiltalte T1 skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

T2

Fire voterende tiltræder af de grunde, byrettens mindretal har anført, at det ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed er bevist, at tiltalte T2 har overværet eller i øvrigt haft kendskab til de overgreb, tiltalte T1 er fundet skyldig i. Disse voterende stemmer derfor for, at tiltalte T2 skal frifindes.

To voterende tiltræder af de grunde, byrettens flertal har anført, at T2 kendte til de overgreb, tiltalte T1 er fundet skyldig i, og at hun undlod at gribe ind herover-

for. Disse voterende stemmer derfor for, at tiltalte T2 er skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen frifindes tiltalte T2 .

Forhold 4-6

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte T1 af de grunde, byretten har anført, skyldig i den rejste tiltale.

Den tiltalte T1 forskyldte straf, der som anført af byretten fastsættes som en tillægs- og fællesstraf tillige omfattende reststraffen på 81 dage, findes efter navnlig omfanget af de krænkelse, han i forhold 2 er fundet skyldig i, passende som sket udmålt til fængsel i 2 år og 6 måneder.

De juridiske dommere tiltræder af de grunde, byretten har anført, byrettens bestemmelse om tortgodtgørelse.

Landsretten stadfæster derfor dommen for så vidt angår tiltalte T1 , mens dommen ændres for så vidt angår tiltalte T2 , således at hun frifindes.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T1 stadfæstes.

T2 frifindes.

T1 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten.

Statskassen skal betale de T2 vedrørende sagsomkostninger for begge retter.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 16-04-2018

Maria Jensen

kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 6. december 2017

Retten nr. 1-4398/2017

Politiets nr. 1900-70323-00022-17

Anklagemyndigheden

mod

T1

Født marts 1978

og

T2

Født juni 1984

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 1. september 2017 og tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 12. oktober 2017.

T1 og T2 er tiltalt for

1.

T1

vold efter straffelovens § 244 jf. § 89,
ved på et tidspunkt i sommeren 2012 eller 2013 på adressen i
, i forbindelse med pasning af den dengang 7-8 årige F1
, født november 2004, at have ydet vold mod F1,
idet han har taget hårdt fat i F1's arm, og ført ham ud på badeværelset,
hvor han stillede F1 i et badekar med koldt vand, hvilket F1
brokkede sig over, som medførte, at F1 fik en lussing på siden af
hovedet, hvorved F1 faldt ned i badekarret.

2.

Begge tiltalte

voldtægt af eget barn under 12 år efter straffelovens § 216, stk. 2, og
voldtægt ved anden seksuelt forhold end samleje af eget barn under 12
år efter straffelovens § 225 jf. § 216, stk. 2 og § 210, stk. 1 og stk. 3 og
for så vidt angår T2 medvirken hertil efter straffelovens § 23, jf.
§ 89

ved i perioden mellem den 3. oktober 2014 til ultimo januar 2016 på
adressen i , at T1 mindst en gang har
skaffet sig samleje med sin biologiske datter F2 , født
februar 2012, samt i flere tilfælde at have udsat sin datter for andet

seksuelt forhold, idet han flere gange stak sin penis ind i munden på hende, mens T2 på deres fælles bopæl var vidende om, og ladet passere samt i nogle tilfælde at have overværet T1's seksuelle overgreb på deres fælles datter uden at gribe ind.

3.

T1

overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, ved den 23. maj 2017 cirka kl. 12.40 uberettiget at have skaffet sig adgang til adressen i , idet han uden at være velkommen, pludseligt trængte ind gennem hoveddøren til adressen.

4.

T1

vold efter straffelovens § 244 jf. § 247, ved den 23. maj 2017 cirka kl. 12.40 på adressen i , under de i forhold 3 beskrevne omstændigheder, at have ydet vold mod T2, idet han tog hårdt fat i T2's håndled, holdt fast, og efterfølgende væltet hende omkuld på sofaen, hvor han med hele sin kropsvægt trykkede en albue hårdt mod hendes kraveben i venstre side, hvilket førte til blandt andet et trykket ribben.

5.

T1

vidnetrusler efter straffelovens § 123, ved den 17. juni 2017 cirka kl. 16.20 på i , med vold eller trussel om vold, at have forulempet T2 i anledning af hendes forklaring omkring den vold og ulovlig indtrængen, som er beskrevet i forhold 3 og 4, idet han udtalte, at hun ville gøre klogest i at trække hendes anmeldelse om vold tilbage, ellers ville det blive værst for hende selv.

6.

vold efter straffelovens § 244, jf. § 247, ved den 14. september 2017 på et tidspunkt i perioden mellem kl. 08.00 og kl. 12.00 i motionsrummet i Arrest beliggende i at have tildelt F3 et enkelt slag i ansigtet med flad hånd.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

F1 har taget forbehold for erstatning for psykiske men.

F2 har påstået, at de tiltalte skal betale 100.000 kr. i godtgørelse for tort.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er under sagen afgivet forklaringer af de tiltalte og af vidnerne V1, V2, sagsbehandler V3, sagsbehandler V4, leder V5, V6, V7, V8 og F3.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Der er under sagen foretaget afspilning af følgende videoer:

- F2 foretaget 31. marts 2016, fil 1, side 224ff.
- X1 foretaget foretaget 31. marts 2016, fil 1 side 178ff.
- F2 foretaget 18. maj 2017, fil 1, side 288ff.
- X1 foretaget foretaget 18. maj 2017, fil 1 side 349ff.
- F1 foretaget den 29. juni 2017 (fil 4, side 1ff).

T2 henvendte sig den 23. maj 2017 på skadestuen. Det fremgår af politiattesten under objektive fund:

"Brystkasse: Ve side ses der hævelse og begyndende misfarvning i et område på cirka 3 x 4 cm. Ømhed af ribbenene svarende hertil.

Hø. Overarm: Inderside ses blåt mærke, 'formentlig som følge af tommelfinger'. Måler ca. 2x2cm.

Ve Lår: 2 x 3 cm område med let misfarvning og øm muskulatur."

Tiltalte T1 er tidligere straffet

ved Nykøbing Falster rets dom af 7. oktober 2016 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 245, stk. 1, § 261 og § 266, med fængsel i 8 måneder. Løsladt 2. maj 2017 med en prøvetid på 2 år. Reststraf 81 dage.

Tiltalte T2 er tidligere straffet

ved Nykøbing Falster rets dom af 7. oktober 2016 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 23, med fængsel i 3 måneder. Løsladt 16. marts 2017 med en prøvetid på 1 år. Reststraf 31 dage.

T1 har om de personlige forhold forklaret, at det er korrekt, at

han var vred under den udspørgen, som Kriminalforsorgens medarbejder foretog, idet han mener, han er uskyldig. Han vil søge førtidspension på grund af sine håndled. Han vil gerne udføre samfundstjeneste.

T2 har om de personlige forhold forklaret, at T1 og hun ikke er kærestepar. Børnene er i familiepleje. Hun har kontakt med X2 pr. telefon en gang om ugen og ser ham en gang om måneden. Hun har også samvær med de andre børn. Hun bor sammen med sin nye kæreste i et lejet hus. Hun er startet op i en jobsøgningsforløb. Hun vil gerne arbejde inden for kontorarbejde, men er ikke kommet i gang hermed.

Tiltalte T1 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 19. juni 2017.

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1:

F1 er blevet videoafhørt blandt andet til sagens forhold 1. Forklaringen fremstår sikker, detaljeret og troværdig, og retten finder det derfor bevist, at T1 har udøvet vold som anført i sagens forhold 1. Ifølge anklageskriftet er forholdet begået i sommeren 2012 eller 2013. Retten finder imidlertid, at der efter bevisførelsen henstår en sådan usikkerhed om, hvornår forholdet er begået, at forholdet må anses for forældet, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2. Tiltalte frifindes derfor i forholdet.

Forhold 2:

F2 har under videoafhøringen den 18. maj 2017 udtalt, at T1 "har slået med sin tissemand på hendes tissekone". F2 var på tidspunktet for afhøringen 5 år gammel. Under videoafhøringen den 31. marts 2016 har F2 udtalt, at "far slog mig i tissekone". Under videoafhøringen den 18. maj 2017 har F2 yderligere udtalt, at hendes far har puttet sin tissemand i hendes mund.

Retten finder, at F2's forklaring fremstår troværdig, konsistent og sikker på en lang række punkter. Der lægges herved vægt på, at hun til dels har gentaget sin forklaring under videoafhøringerne, ligesom der lægges vægt på, at det klart fremgår af afhøringen, at det er emner, hun ikke ønsker at snakke om. Der lægges også vægt på, at F2 under samtalen giver udtryk for, at hun har sagt stop. Forklaringen er til dels også underbygget af videoafhøringen af X1. Rigtigheden af det passerede underbygges også af forklaringerne fra plejeforældrene V1 og V2 vedrørende de udtalelser, F2 er kommet med under hendes ophold hos familien, herunder de foretagne indberetninger. Endeligt lægger retten betydelig vægt på den af psykolog V4 afgivne forklaring, samt indholdet af den børnepsykologiske undersøgelse af 8. maj 2017, hun har foretaget af F2. Det bemærkes herved, at den børnepsykologiske undersøgelse ikke giver grundlag for antage, at F2 skulle have opdigtet episoderne.

Retten finder det imidlertid ikke bevist, at T1 har haft samleje

med F2. Der lægges herved vægt på, at samtalen med F2 ikke giver tilstrækkeligt grundlag for denne antagelse, ligesom der ikke foreligger lægelige oplysninger, der underbygger at samleje skulle have fundet sted. Retten finder i stedet at måtte lægge til grund, at tiltalte har haft sin penis ved F2's skede og foretaget samlejelignende handlinger som surrogat for samleje, ligesom det må lægges til grund, at T1 har indført sin penis i F2's mund.

Det må efter F2's forklaring lægges til grund, at der ikke har været tale om et enkeltstående eller nogle få enkeltstående tilfælde, men at episoderne har fundet sted i flere tilfælde over en længere periode.

I dette omfang findes T1 skyldig i den rejste tiltale.

Med hensyn til T2 udtaler 2 dommere:

X1 har forklaret, at T2 har været til stede ved nogle af episoderne og har sagt, at T1 skulle stoppe. På denne baggrund, og henset til den periode, krænkelserne er sket over, findes det bevist, at T2 vidste at krænkelserne fandt sted og ikke greb ind over for disse. T2 findes derfor skyldig i medvirken med hensyn til de krænkelser T1 er fundet skyldig i.

Dommer Kim Rasmussen udtaler:

Jeg finder, at det ikke alene på baggrund af de afgivne forklaringer fra F2 og X1 med den til domfældelse fornødne sikkerhed kan lægges til grund, at T2 har været vidende om eller har observeret, at T1 har begået seksuelle overgreb som foran anført. Som følge heraf stemmer jeg for at frifinde T2.

Vedrørende T2 afsiges der dom efter stemmeflertallet.

Forhold 3-4:

Det må lægges til grund, at T1 opsøgte T2 på hendes bopæl efter de havde været til møde på kommunen vedrørende deres børn. Det må videre lægges til grund, at der i den forbindelse opstod en uenighed, der resulterede i håndgemæng. Det må efter T2's troværdige forklaring herom, og som underbygges af den foretagne politiattest, lægges til grund, at T1 under dette håndgemæng tog fat i hendes håndled og smed hende over i sofaen, hvor han med sin kropsvægt med sin albue eller knæ trykkede hendes venstre brystkasse med de skader til følge, der er anført i politiattesten. Tiltalte findes derfor skyldig i overensstemmelse med anklageskriftets forhold 4. Retten finder det ikke tilstrækkeligt bevist, at T1 uberettiget har skaffet sig adgang til T2's hus, hvorfor han frifindes i forhold 3.

Forhold 5:

Det må efter T2's sikre og troværdige forklaring lægges til grund, at T1 har udtalt sig som anført i forhold 5 vedrørende voldsudøvel-

sen i forhold 4. Udtalelsen om at det "ville værst for hende selv", sammenholdt med at udtalelsen faldt i forbindelse med omtale af voldsanmeldelsen, findes at måtte anse som en trussel om vold. T1 findes derfor skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 6:

Efter F3's sikre og troværdige forklaring, samt de øvrige oplysninger i sagen, findes det bevist, at tiltalte har tildelt F3 i et enkelt slag med flad hånd i ansigtet som anført i tillægsanklageskriftet. Tiltalte findes derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen for T1 fastsættes efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 2, § 210, stk. 1 og 3, § 244, jf. § 247, stk. 1 og § 123, jf. til dels § 89, således at tiltalte i medfør af straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, som fælles- og tillægsstraf, der tillige omfatter reststraffen på 81 dage, idømmes fængsel i 2 år og 6 måneder.

Straffen fastsættes for så vidt angår T2 til en tillægsstraf af fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 2, § 210, stk. 1 og 3, jf. § 23, jf. § 89.

Ved strafudmålingen har retten lagt vægt på forhold 2's karakter, varighed og F2 alder på tidspunktet for at forholdene blev begået.

Efter sagens udfald skal T1 betale tortgodtgørelsen til F2 jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1. Retsformanden fastsætter beløbet til 50.000 kr.

T2 er fundet skyldig i at have forholdt sig passivt til de handlinger, der er foretaget af T1. Hun hæfter derfor ikke solidarisk for betalingen af tortgodtgørelsen og frifindes derfor for kravet herom, jf. bl.a. TfK 2016.337 V.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder som fælles- og tillægsstraf.

Tiltalte T2 straffes med en tillægsstraf af fængsel i 6 måneder.

De tiltalte skal betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

T1 skal inden 14 dage til F2 v/bistandsadvokat Lotte Andersen, Jernbanegade 24, 4690 Haslev betale 50.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 6. december 2017.

Kim Rasmussen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETEN I NYKØBING F., den 7. december 2017

Helle Johansen
Kontorfuldmægtig